

JYTTE MARIE KRISTENSEN

Jytte Marie Kristensen blev født i 1948 i på Christian X's Vej i Viby. Tilhørsforholdet til bydelen har været stærkt gennem hele livet, og selv i sit seniorliv er Jytte aktivt engageret i Viby foreningsliv.

Interviewet af Astrid Lykke Birkving, august 2016

Jeg er født i huset Christian den X's vej 23, på 1. sal. Huset ligger på hjørnet af Ellehammervej og Christian X's Vej.

Der boede jeg det første års tid, og så flyttede vi til Høskoven. Så blev Øster Allé bygget, Viby Boligforenings nye fine lejligheder, og der fik mor og far en toværelseslejlighed i nummer 42. Og der boede jeg så, til jeg var seks år. Så havde mor og far fået bygget hus på Junovej, og der flyttede vi så op i december '54. Og det var rigtig rigtig dejligt, for der fik jeg mit eget værelse. Det var jo stort, og min far fik det værksted, han altid havde manglet.

Min far, han var i pakhuset på Toldboden, som pakhusarbejder, og min mor gjorde kontorerne rene på Toldboden. Og hun har pudset utallige messinghåndtag, og de skinnede som katteskidt i måneskin. Hun har også bonet utallige linoleumsgulve med bonevoks, liggende på sine knæ. Der gjorde hun rent i mange mange år.

Vinteren 1954-1955. Privatfoto.

I SKOLE

Jeg startede så i Viby Skole i 1. klasse, og der gik jeg de første fem år. Så blev jeg flyttet til Rosenvangsskolen, for det var jo dengang, man delte efter 5. klasse. På Viby Skole var vi for mange til én 6. klasse og for lidt til to, så der var seks elever, der måtte flytte til Rosenvangsskolen. Og så gik jeg så i Rosenvangsskolen resten af skoletiden. Vi boede jo egentlig også i Rosenvangsskolens skoledistrikt, men da vi skulle starte i skolen, var Rosenvangsskolen under udbygning, så derfor startede jeg i Viby Skole.

Jeg har en kusine her i byen. Hun er også enebarn. Og hendes familie boede i samme hus som vores fælles bedsteforældre, og der er et år og 14 dages forskel mellem os. Jeg er den ældste, og de der 14 dage, det var meget vigtigt, da vi var børn. Men vi har haft rigtig meget at gøre med hinanden. Når jeg var hos mine bedsteforældre, så skulle hun jo bare ned ad trappen. Vi var rigtig meget sammen. Hun var også FDF'er, og vi var på lejr sammen.

Så var der en pige mere, der hed Kirsten, og på sommerlejren var vi Cirkus Buster. Jeg var den hvide klovn, og Jonna, min kusine, hun var Buster, og Kirsten, hun var Thorkild. Vi havde selv lavet musikinstrumenter af paprør og madpapir.

Jeg er døbt i Viby kirke, men da jeg så skulle konfirmeres, så var Fredenskirken blevet bygget i 1960. Den der nye moderne kirke, som absolut ikke lignede en kirke, men derimod en brandstation. Der blev jeg konfirmeret i 1962.

Det var jo en stor dag. Vi havde gået til præst hos pastor Nyvang, som var kirkens første sognepræst og en meget meget rar mand. Han havde været tilknyttet den danske kirke i Paris. Han kom så til Fredenskirken, da den blev indviet i 1960 og boede i præstegården.

Klar til nytårsparade, 1958. Privatfoto.

KONFIRMATION

Hele min fars familie boede jo på Sjælland, så de kom til konfirmationsfesten med københavnerbåden: De kom med natbåden om morgenen til morgenkaffe.

Stuen var tømmt, og så var der ellers dækket op til forsamlingshus. Stuen var cirka 25 m², og vi var 30 gæster. Vi sad meget tæt, men det gjorde man, sådan var det dengang. Og så lånte man stole ved naboerne, og mor havde lånt vinglas nede

på Toldboden, for det var første gang, der var vin i hjemmet. Det var Skjold Burne vine.

Vi havde kogekone og to serveringsdamer. Fadene gik rundt, man kunne jo ikke servere. Der var ikke plads.

Men dengang skulle man jo have middagen til aften, så vi havde jo gæster fra morgenstunden af.

Nogle var med i kirke, så havde vi dem til frokost, og da frokosten så var forbi, ja så blev der dækket op til middag.

Jeg har en hel serie lysbilleder med mig fra konfirmationsdagen i alle situationer. Jeg skal lige sige, at jeg er enebarn. Og det var den eneste gang, hele familien var samlet hos os. Fætre og kusiner var ikke med, det var der simpelthen ikke plads til. Min far havde syv søskende, og min mor havde en. Men der er taget billeder af mig ude i haven, først med mig alene, så med far og mor, så med mormor og morfar, så med farmor og farfar. Der var alle mulige opstillinger med alle. Jeg blev ved med at stå, og de høje hæle, de sank ned i græsplænen.

Nå, men tiden skulle jo gå med noget. Under middagen så skulle man pludselig ud at lege to mand frem for en enke ude i haven. De der fastre og farbrødre, der kom fra København, de var jo ikke rigtig kloge. De var jo lidt vilde ... med det resultat, at min farmor hun faldt og brækkede armen, og som en af fastrene senere sagde: " Jyttes konfirmation, den var god; der var nok med rødbeder, og der var kun én, der brækkede armen."

Det var en stor dag med mange gaver. Jeg fik syv toilettasker, kan jeg huske, og så fik jeg en masse smykker, det fik piger jo dengang. Og så fik jeg 700 kroner. Det var altså rigtig flot, og jeg købte en rejsegrammofon. Det var stort, mine forældre havde ikke grammofon, så jeg skulle i hvert fald have en grammofon. Så blev det en med højttaler i låget. Det var rigtig smart.

Og efterhånden fik man jo alle de små plader, som man fik samlet i pladealbum med lommer i. Så gik man ind til Salling i pladebaren, og så kunne man altid høre de sidste nye singler. Når man skulle i Salling, skulle man ind i snapshoppen derinde, hvor man tog de her automatbilleder, hvor man puttede

penge i, og så blev der taget tre billeder. Dem har jeg en del af sammen med min veninde, blandt andet fra "andendagen" (1 dag kaldet "Blå mandag").

Der var masser af sange til konfirmationen. Min fars familie skrev sange, og det var som om, at nu skulle der være konfirmation i Aarhus, og så havde alle jo nok sat alle sejl til, for det var jo den eneste gang, de kom til konfirmation i Aarhus. Det var den fest, mine forældre fik lov at holde, for min far døde i '65, så de nåede ikke engang sølvbryllup. Jeg var 16 år, da min far døde.

Konfirmation, den 30. september 1962. Privatbillede.

ANDENDAGEN

På "andendagen" da tog vi jo også af sted i højhælede sko. Vi skulle jo være små damer. Og så siger min mor: Vil du nu ikke have et par flade sko med i tasken? Nej, nej det ville jeg overhovedet ikke. Det resulterede så også i, at vi begge to fik ondt i tæerne. Og så siger min veninde: "Vi tager ud til farmor, hun boede i Marselisborg Alle". Så tog vi sporvognen derud, men farmor var ikke hjemme, så satte vi os på trappen og tog skoene af med ømme ømme tæer. Senere tog vi skoene på igen, for vi skulle i biografen om aftenen.

Jeg tror, det var Reginabiografen. Jeg tror, det var en støverfilm, vi var inde og se. Det var ikke noget vildt, og så var vi bagefter på cafeteria og spise. Det var ligesom, det hørte med. Vi tog jo af sted i de fine frakker ... og vi fik som regel også tasker og lange røde paraplyer. Det var en rigtig god dag.

VIET AF PASTOR BAUNSGAARD

Jeg blev så gift i 1969, og så overtog vi huset, for som mor sagde: "Du skal jo have det engang alligevel". Og så fik mor en lejlighed i boligforeningen. Vi blev så gift. Det skulle ikke være i brandstationen. Nej, vi skulle giftes i den romantiske Viby Kirke.

Og igennem min barndom havde jeg været FPF'er i Viby. Og pastor Baunsgaard, som var præst i Viby, var formand for min FPF-gruppe. Han var en dejlig mand. Han var med på sommerlejr, og han instruerede os til dilettant. Vi havde vores forestillinger i bibliotekssalen på Viby Bibliotek, hvor vi havde vores fødselsdagsfester og vores juletræsfester. Men han kunne det hele, han var bare så god, pastor Baunsgaard, så det var selvfølgelig ham, der skulle vie os.

Vi var på sommerlejr hvert år. Jeg var en otte-ni år, da jeg startede som FPF'er, og så blev jeg ved, til jeg var cirka 15 år, så stoppede jeg. Men Baunsgaard, han var i hvert fald med på en af sommerlejrene.

Tre gange var vi på Venø. Dengang fik vi jo skolebilletter ved DSB, og vi brugte så vores skolebillet til Struer, og så sejlede vi med postbåden til Venø. Og min mor var med som lejrante. Og det var rigtig godt. Der foregik jo mange spændende ting på sådan en lejr.

FOLKEDANS

Vi blev gift i Viby Kirke i 1969, og vi fik vores første datter, Dorte, i 1971, og i 1974 kom Inge og i 1979 fik vi lillebror Torben.

Vores børn gik i Rosenvangsskole, som jeg havde gjort, og de fik også nogle af de lærere, som jeg havde haft. Børnene blev døbt og konfirmeret i Fredenskirken.

Vores børn var også spejdere. Begge piger spillede i tambourkorps, og igennem hele mit ægteskab har vi danset folkedans. Min mand var instruktør ved Jernbanens Folkedansere, og vi dansede i Folkedanserhuset på Poul Martin Müllers Vej. Det var det gamle soldaterhjem, som folkedanserne fik på et tidspunkt. Børnene kom også til at danse folkedans, og de fandt alle en

ægtefælle inden for folkedansen. Den ældste, Dorte, der bor i Viborg, startede for nogle år siden et børnehold, og det kører fint.

ET AKTIVT SENIORLIV

Jeg mistede desværre min mand i 2009. Jeg var så heldig, at jeg fik solgt vores bil og vores campingvogn og vores hus inden for et år. Så fik jeg en lejlighed på Øster Allé.

Campinglivet har været en del af ferierne for vores familie. I starten kørte vi meget til Norge, Sydnorge, og i det senere år var det Danmark. Vi elskede Fyn. Vi har kørt Danmark på kryds og tværs i den campingvogn.

Jeg er pensionist i dag. Jeg fik en uddannelse i Provinsbanken. Da vi fik Dorte, gik jeg hjemme et års tid. Så kom jeg i Sparekassen. Den blev senere til Unibank og siden til Nordea. Jeg blev sparet væk, da jeg var 54 år. Jeg fik en god fratrædelsesordning. Så tænkte jeg, at der skulle ske noget andet, noget, der var sjovere. Jeg kom i jobtræning i en børnehave og blev pædagogmedhjælpervikar. Så arbejdede jeg som sådan rundt på institutioner, indtil jeg blev 60, så gik jeg på efterløn.

Jeg har seks børnebørn. De to børn bor på Sjælland, i Hellerup og Næstved. Jeg var så heldig at have min mor indtil for et par år siden. Hun nåede at blive 90.

Hun var så uheldig at få amputeret sit ene ben. Hun kom så på plejehjem, Bøgeskovhus, de sidste par år. Så blev jeg engageret i deres husorkester. Jeg blev deres sangerinde. Der er fem, der spiller og mig, der synger. Vi tager rundt og underholder på de forskellige plejehjem.

Jeg er engageret i lokalarkivet hver mandag. Laver hjemmeside hver onsdag og kommer en del i sognegården.

Der er både højskoledage og frikvarter for voksne en gang om måneden. Og jeg har fundet nogle rigtig søde venner der.

Så er der noget, der hedder seniorhold. Her arrangeres busture og ferier. Jeg har blandt andet lige været ovre at se Cirkusrevyen, og på mandag skal jeg til Grønhøj oppe ved Viborg og se Morten Korch Museet, så jeg keder mig ikke. Man skal ikke sidde hjemme i lænestolen. Man må selv sørge for at gøre noget. Jeg har altid haft et udadvendt job og har haft med kunder at gøre. Jeg er i Genbrugsen henne på Grundtvigsvej en formiddag om ugen, så jeg har hver dag besat.

Transskriberet af Elsebeth Korsgaard, oktober 2016